

Νεράιδες δυὸ 'ς τῶν τάφων των σκορποῦν τὴν ἔρημια
Κλάσματ', ἀκίντες, κάλλη,
Κι' εἶνε ἡ δυὸ πατρίδες των· τοὺς γέννησεν ἡ μία,
Τοὺς δόξασεν ἡ ἄλλη!

Πατρίς, καὶ ξένους μάγεψε τὸ φῶς του Εἰκοσιένα,
Τῆς 'λευθερίας σου τᾶστρο!
Εὐρέθη κ' ἕνας Βούλγαρος καὶ κλειστικὴ γιά σένα
'Σ τὸ Τουρκοφάγο κάστρο.

...Σβύν' ἡ Ἑλλάς, λάμψι στερνὴ ἐε λίγο νά! σκορπάει
Τῆ φοβερῇ 'Ἐσοδὸ τῆς...
Μονάχα ἕνας Βούλγαρος εὐρέθηκε, καὶ πάει
'Σ τὸν 'Ἱμραίμ προδότης!

Ἰούnius 1885.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σοφός τις τοῦ γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ κ. Brown-Sequard, ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ὑπόμνημα περὶ τῆς καταργήσεως τοῦ ἄλγους. Ἐν τῷ ἐνδιαφέροντι αὐτοῦ ὑπομνήματι ὁ σοφὸς οὗτος λόγον ποιεῖται περὶ τοῦ φυσικοῦ ἄλγους, ἐξ οὗ κοινῶς πάσχουσι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων. Ὑπάρχουσι ἄνθρωποι δυνάμενοι νὰ ὑπεμένωσι τὰ ἠθικὰ ἄλγη' ἐὰν ἐξ αὐτῶν ἀρῆρουντο καὶ τὰ σωματικὰ δεινὰ, θὰ εὕρισκον εἰ εὐδαιμόνες οὗτοι, μὴ πονοῦντες οὐδὲ θλιβόμενοι, λίαν ὑποφερτὸν τὸν βίον. Ὁ κ. Brown-Sequard δὲν κατήγγησεν ἀκόμη ἐντελῶς τὸ ἄλγος, ἀλλὰ μόνον ἰσχυρίσθη ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο ἀκινδύνως. Καὶ εἶνε ἤδη ἀρκούσα πρόσδος καὶ αὕτη. Ἰδοὺ ἐπ' ἀκριβείας τὸ θέμα του' ἀπώλειά τις μᾶλλον ἢ ἤττον πλήρης τῆς αἰσθητικότητος τῶν αἰτίων τοῦ ἄλγους δύναται ἴσως νὰ ἐπιτευχθῇ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης διαταράξεως τῶν φυσικῶν καὶ διανοητικῶν δυνάμεων. Ἐν ἄλλοις λόγοις δύναται τις νὰ εἶνε παράλυτος ὡς πρὸς τὴν δόξην χωρὶς ὡς ἐκ τούτου νὰ ἔχη παραλύσει οὐδὲν μέλος του οὐδὲ νὰ βλαφθῇ κανὲν ὄργανόν του.

Ἀλλὰ τὸ ἄλγος, λέγει χρονικογράφος τις, ὅτι δηποτε καὶ ἀνλέγη ἢ σκέπτηται ὁ κ. Brown-Sequard, εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς. Το ἄλγος μᾶς πᾶρέχει ἐλάχιστοις γνῶσιν τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχομεν. Ἄνευ αὐτοῦ ἂνὰ πᾶσαν στιγμὴν θὰ ἐψηθόμεθα μέχρι τοῦ μυελοῦ καὶ θὰ ἐκοπιόμεθα μέχρι τῶν κικκάλων, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν' ἀνευ αὐτοῦ θὰ ἐχανόμεθα δίκην μυῶν. Τὸ ἰδανικὸν πρὸς ὃ ὅν λόγῳ σοφὸς ζητεῖ νὰ προσομοίωσῃ ἡμᾶς εἶνε αἱ μηλολόνηαι' δὲν λαμβάνουσι γνῶσιν τοῦ πόνου, ἐπομένως δὲν ὑποφέρουσι, ἀπρόσιτοι εἰς τὸ ἄλγος. Ἐν ἑ τρώγουσιν εἰρηνικῶς πράσινα φύλλα, μικρὸν τι ἀδιάκριτον ἔντομον τὰς πλήττει καὶ τὰς καταδρόχθίζει χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν ἐλαχίστην περὶ τούτου συνειδήσιν ἐν ᾧ χρησιμεύουσιν ὡς φαγητὰ, ἐξακολουθεοῦσι τὸ ἰδανικόν των. Τὸ φοβερὸν αὐτὸ παράδειγμα ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ προσεκτικώτερον τὸν κ. Brown-Sequard καὶ τὸν διδάξῃ ὅπως ἀφήσῃ τὸ ἄλγος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὸ ἄλγος, ὅπερ εἶνε ἀγρυπνος καὶ ἀγαθὸς σύμβουλος. Εἶνε ἀληθές

ὅτι δηλητηριάζει τὸν βίον ἐν ᾧ μᾶς διαφυλάττει. Ἀλλὰ τί θέλετε; ὁ κόσμος δὲν εἶνε τέλειος.

Δὲν πρέπει νὰ περιφρονῶμεν τὰ ὄνειρα, διότι τὰ ὄνειρα ἐνίοτε ἔχουσι προφητικὴν δύναμιν, ἀλλὰ πάντοτε φεῦ! δύναμιν, προμηνύουσιν δυστυχήματα. Τοῦτο πειράται νὰ ἀποδείξῃ ψυχολόγος τις ἐν τινι προσφάτῳ αὐτοῦ συγγράματι, περισυλλέξας ἐκ τῆς ἱστορίας ἢ αὐτὸς οὗτος παρατηρήσας πλείστα παραδείγματα τοιούτων λίαν φιλικῶν ὄνειρων. Ὁ Ἀρμάνδος Βιλλεναιὸς ἐνερθεύεται ὅτι ἐδόχθη εἰς τὴν κνήμην ὑπὸ κινδός' μετὰ τινος ἡμέρας ἡ κνήμη του κυριεύεται ὑπὸ γογγυλίνης. Ὁ ποιητὴς Γέσνερ βλέπει εἰς τὸν ὕπνιν του ὅτι τὸν ἐδάγκασεν ὄρις εἰς τὴν ἀριστερὴν πλευράν' ὀλίγον ὕστερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἀναπτύσσεται ἀνθραξ' ὑπ' οὗ ἀπ θνήσκει. Ὁ Μακόριος αἰσθάνεται ἐν ὄνειρῳ βίαιον πόνον κατὰ τὸν φάρυγγα' ἐγείρεται καλῶς ἔχων, ἀλλὰ μετὰ τινος ὥρας καταλαμβάνεται ὑπὸ δεινῆς ἀμυγαλίτιδος. Ἀνθρωπὸς τις βλέπει καθ' ὕπνου ἕνα ἐπιληπτικόν' μετὰ τινος χρόνον αὐτὸς οὗτος προσάλλεται ὑπὸ ἐπιληψίας. Γυνὴ τις ἐνερθεύεται ὅτι ὀμιλεῖ πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις δὲν δύναται νὰ τῇ ἀποκριθῇ, διότι εἶνε βωβός' ἐξεγείρεται δὲ κατεχρμένη ὑπὸ ἀρσίας. Ἀκριβῶς εἰπεῖν, τὰ ἐν λόγῳ ὄνειρα εἶνε κατ' ἐπιράνεια μόνον προφητικὰ καὶ ἀποκαλύπτουσι πράγματι κατάστασιν πρῶσαν, καὶ ὄχι μέλλουσαν. Καθὼς ἀκούομεν τὴν νύκτα θορύβους, τοὺς ὁποίους δὲν ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ἡμέραν, οὕτω, διακρῶντες τοῦ ὕπνου, ἐν ᾧ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ἔχομεν συνείδησιν βλαβῶν τινῶν μόλις γενωμένων, ἐλαφρῶν ἔτι, τοὺς ὁποίους δὲν αἰσθάνεται ὁ ἡμέτερος ὀργανισμὸς ἐν καταστάσει ἐγγρηγόρευσης.

Νεαρά τις χήρα κατοικήσασα εἰς μίαν τῶν εὐπορωτέρων καὶ εὐγενεστέρων συνοικιῶν τοῦ Λονδίνου προσεκάλεσε τελευταῖον ἕνα τῶν πλουσιωτέρων συμβολαιογράφων τῆς πόλεως, νέον, ἀνύμφευτον, ὅπως διαθήσῃ τὴν περιουσίαν τῆς, ἀνερχομένην εἰς 60,000 λίρας στερλίνια. Ὁ συμβολαιογράφος, εἰς ὃν ἡ περιουσία αὕτη ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν, ἤρξετο ἐπισκεπτέμενος ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι τὴν νεαρὴν χήραν καὶ δεικνόμενος ἀδιακόπως προσφιλέστερος μέχρις οὗ ἔκαμε καὶ πρότασιν γάμου, ἣν ἡ χήρα ἐδέχθη μετὰ μικρὴν ἀντίστασιν. Μετὰ 4 ἐβδομάδας ἐγένετο ὁ γάμος καὶ ὁ συμβολαιογράφος ἤτο νῦν σύζυγος ἐπιτηδείας ἀπατεῶνος, ἥτις ἐκτὸς τῆς ποιηρίας αὐτῆς οὐδεμίαν ἄλλην περιουσίαν εἶχε.

Διδάσκαλος. — Διὰ νὰ καταλάβετε τί εἶνε πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη, ἄς σᾶς φέρω ἕνα παράδειγμα. Πηγγίνετε δύο περιπάτον καὶ ὁ ἕνας γλυστρά καὶ πέφτει 'ς ἕνα χανδάκι μὲ νερό. Τί ἀπαιτεῖ τώρα ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη; Τί θὰ ἔκαμνες σύ, Πέτρο;

Πέτρος. — Δὲν θὰ ἴμποροῦσα νὰ βασιτάξω ἀπὸ τὰ γέλια!